

MODELAREA MATEMATICĂ A SISTEMELOR CONTINUE

OBIECTIVE

- Analiza sistemelor de ordinul doi folosind modele matematice.
- Calculul polilor și zerourilor funcției de transfer.
- Reducerea schemelor bloc.

4.1. Introducere

Analiza și sinteza sistemelor de control se bazează pe modelele matematice ale sistemelor fizice complexe, care se obțin pe baza legilor fizice ale proceselor și sunt, în general, ecuații diferențiale neliniare. Pe de altă parte, multe sisteme fizice au proprietatea de liniaritate în jurul anumitor puncte de funcționare, astfel că este posibilă o aproximare liniară a sistemelor fizice. Dezvoltarea în serie Taylor este un exemplu pentru acest caz, utilizându-se la liniarizarea proceselor.

Aproximarea liniară a sistemelor fizice este descrisă de o ecuație diferențială liniară cu coeficienți constanți. Transformata Laplace este un mod potrivit de a calcula soluția unei ecuații diferențiale și poate fi folosită pentru a obține descrierea intrare-ieșire a sistemelor liniare, invariante în timp, sub forma funcției de transfer.

Matlab-ul poate fi utilizat pentru studiul sistemelor liniare invariante în timp descrise prin funcția de transfer sau sub forma intrare-stare-ieșire.

4.2. Sistem mecanic resort-masă-amortizare și sistem electric RLC

Sistemul mecanic resort-masă-amortizare este prezentat în figura 4.2.1. Deplasarea masei, notată $y(t)$, este descrisă de ecuația diferențială (4.1):

$$M\ddot{y}(t) + B\dot{y}(t) + ky(t) = f(t) \quad (4.1)$$

Soluția $y(t)$ a ecuației diferențiale (4.1) descrie deplasarea masei în funcție de timp. Funcția de intrare (forța, în acest exemplu) este reprezentată de $f(t)$. Determinarea modelului matematic al acestui sistem mecanic se bazează pe utilizarea unui resort și amortizare ideale, care aproximează elementele reale. Modelul sistemului mecanic resort-masă-amortizare, dat de ecuația (4.1) este aproximația liniară și invariantă în timp a procesului fizic; el este valabil numai în regimurile unde forța resortului este o funcție liniară de deplasare a masei și unde

forța de frecare (amortizarea) este o funcție liniară de viteză. Modelul matematic dat de (4.1) reprezintă un vehicul care absoarbe energie.

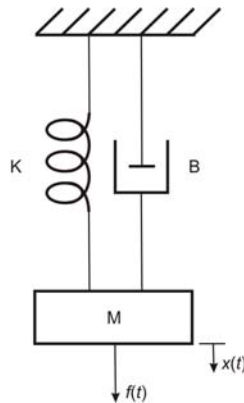

Fig. 4.2.1 Sistem mecanic resort-masă amortizat

Și alte procese fizice sunt descrise de modelele matematice continue (analogice) de tipul (4.1).

Un exemplu de sistem electric tipic este circuitul RLC, redat în figura 4.2.2. În acest caz, modelul matematic este analogic, unde viteza $\dot{y}(t)$ și tensiunea $u(t)$ sunt variabile analogice. Această noțiune de sistem analogic este importantă în modelarea sistemelor. Analiza sistemelor descrise de modelul (4.1) este importantă nu numai în cazul sistemelor mecanice și electrice, dar și a celor termice și hidraulice.

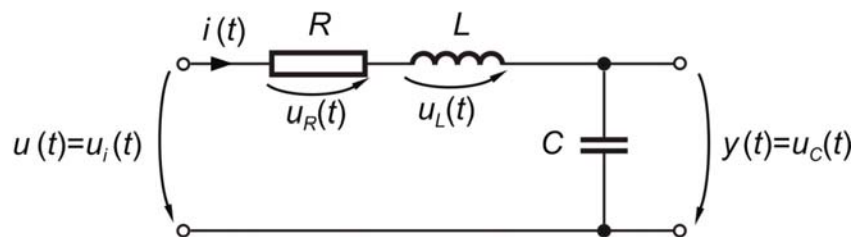

Fig. 4.2.2 Circuitul RLC

Revenind la primul exemplu, răspunsul neforțat ($f(t) = 0$) $y(t)$ al sistemului mecanic (figura 4.2.1) este dat de:

$$y(t) = y(0) \frac{e^{-\zeta \omega_n t}}{\sqrt{1 - \zeta^2}} \sin(\omega_n \sqrt{1 - \zeta^2} t + \varphi), \quad (4.2)$$

unde $\varphi = \arccos(\zeta)$, iar deplasarea inițială este $y(0)$.

Răspunsul tranzitoriu (4.2) este subamortizat dacă $\zeta < 1$, supraamortizat dacă $\zeta > 1$ și amortizat critic dacă $\zeta = 1$.

Se poate utiliza Matlab-ul pentru a vizualiza răspunsul neforțat (tranzitoriu) dat de (4.2) cu condiția inițială $y(0)$. În cazul în care se dorește o simulare a funcționării unui sistem cu reacție, atunci se pot varia intrările și condițiile inițiale ale sistemului, putându-se calcula în Matlab soluțiile numerice și apoi soluția grafică.

4.3. Funcții de transfer

Funcția de transfer reprezintă o descriere intrare-ieșire a sistemelor și se obține aplicând transformata Laplace în condiții inițiale nule ecuației diferențiale (4.1).

În cazul sistemelor liniare continue în timp, funcția de transfer $G(s)$ este dată de un raport de două polinoame de variabilă complexă s , adică $G(s)$ este de forma:

$$G(s) = \frac{Y(s)}{U(s)} = \frac{b_0 s^m + b_1 s^{m-1} + \dots + b_{m-1} s + b_m}{s^n + a_1 s^{n-1} + \dots + a_{n-1} s + a_n} \quad (4.3)$$

unde $m \leq n$. Rădăcinile polinomului de la numărătorul funcției $G(s)$ se numesc zerourile sistemului, iar rădăcinile polinomului de la numitorul funcției $G(s)$ se numesc polii sistemului. În Matlab, pentru crearea unei funcții de transfer, se folosește funcția **tf** care are următoarea sintaxă:

`sys=tf(num,den)`,

unde

`num, den` - reprezintă numărătorul, respectiv numitorul funcției de transfer, rezultând astfel un sistem continuu; dacă se specifică și perioada de eșantionare atunci va rezulta un sistem discret.

Ecuția obținută prin egalarea cu zero a numitorului lui $G(s)$ se numește ecuația caracteristică a sistemului:

$$s^n + a_1 s^{n-1} + \dots + a_{n-1} s + a_n = 0 \quad (4.4)$$

Răspunsul tranzitoriu al sistemului este determinat de repartiția (localizarea) în planul s al polilor și zerourilor. Se poate utiliza programul Matlab pentru analiza sistemelor descrise de funcții de transfer. Deoarece funcția de transfer este un raport de două polinoame, Matlab-ul poate fi folosit pentru rezolvarea polinoamelor. Polinoamele sunt reprezentate de vectori linie conținând coeficienții polinomului în ordinea descrescătoare puterilor variabilei. În exemplul 4.1 este prezentat modul de calcul al rădăcinilor pentru polinomul:

$$p(s) = s^3 + 3s^2 + 4 \quad (4.5)$$

Exemplul 4.1

```
>> p=[1 3 0 4];
>> r=roots(p)
r =
-3.3553
0.1777 + 1.0773i
0.1777 - 1.0773i
```

Dacă `p` este un vector linie ce conține coeficienții lui $p(s)$ în ordine descrescătoare puterilor, atunci `r=roots(p)` este un vector coloană ce admite rădăcinile polinomului $p(s)$. Invers, dacă `r` este un vector coloană ce conține rădăcinile unui polinom, atunci `p=poly(r)` este un vector linie ce înglobează coeficienții polinomului în ordinea descrescătoare puterilor variabilei.

Pentru a înmulți două polinoame se utilizează funcția **conv**, iar pentru a evalua valoarea polinoamelor pentru o valoare dată a variabilei, se utilizează funcția **polyval**.

În exemplul 4.2 este exemplificată utilizarea funcțiilor **conv** și **polyval** pentru calcularea valorii polinomului $h(s) = (3s^2 + 2s + 1)(s + 4)$ în punctul $s = -5$.

Reprezentarea grafică pentru localizarea pol-zero în planul complex se face folosind funcția **pzmap**, astfel: `pzmap(num,den)`. În operatorul pol-zero, zerourile sunt notate cu „o” și polii cu „x”.

Exemplul 4.2

Utilizarea funcțiilor **conv** și **polyval** pentru a multiplica și evalua polinoamele $(3s^2 + 2s + 1)(s + 4)$

```
>> h1=[3 2 1];
>> h2=[1 4];
>> h=conv(h1,h2)
h = 3    14    9    4
>> v=polyval(h,-5)
v = -66
```

4.4. Modelele diagramei bloc

Presupunem că avem modelele matematice în forma funcțiilor de transfer pentru instalația tehnologică (proces) $G(s)$ și pentru regulator $G_R(s)$. Putem avea și alte componente ale sistemului, ca senzori și rețele de corecție. Ne propunem să conectăm aceste elemente pentru a obține un sistem de control. Se vor utiliza funcțiile Matlab pentru transformarea digramelor bloc descrise în cursul de Teoria Sistemelor.

Procesul controlat este arătat în figura 4.4.1. Un sistem de control în buclă deschisă poate fi obținut prin conectarea în serie a procesului cu regulatorul, așa cum se poate observa în figura 4.4.2.

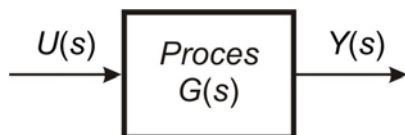

Fig. 4.4.1 Sistem deschis

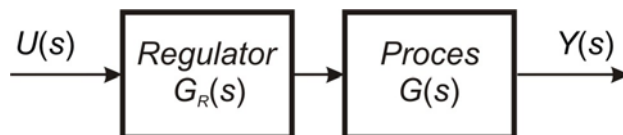

Fig. 4.4.2 Sistem de control deschis

Se poate utiliza Matlab-ul pentru calculul funcției de transfer $\frac{Y(s)}{U(s)}$ așa cum se vede în exemplul 4.3.

4.4.1. Conexiunea serie

Se poate utiliza funcția **series** pentru a lega în cascadă două funcții de transfer $G_1(s)$ și $G_2(s)$, ca în figura 4.4.3.

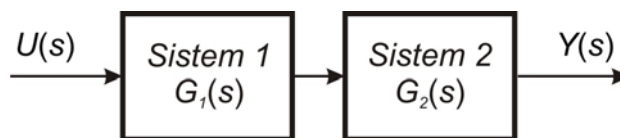

Fig. 4.4.3 Funcția series

$$G(s) = \frac{Y(s)}{U(s)} = \frac{num}{den} \quad G_1(s) = \frac{num1}{den1} \quad G_2(s) = \frac{num2}{den2}$$

```
[num,den]=series(num1,den1,num2,den2)
```

Exemplul 4.3

Fie procesul (instalația tehnologică) dat de funcția de transfer $G(s)$, cu $G(s) = \frac{1}{500s^2}$ și fie regulatorul, reprezentat de funcția de transfer $G_R(s)$, cu $G_R(s) = \frac{s+1}{s+2}$. Funcția de transfer $G_R(s)G(s)$ este calculată utilizând funcția **series** și este exemplificată în figura 4.4.4. Funcția de transfer echivalentă care rezultă este:

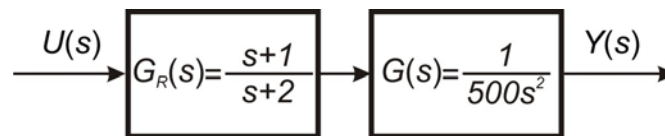
$$G_R(s)G(s) = \frac{num}{den} = \frac{s+1}{500s^3 + 1000s^2}.$$

Fig. 4.4.4 Aplicație a funcției series.

```
numr=[1 1]; denr=[1 2];
num=[0 0 1]; den=[500 0 0];
[nums,dens]=series(numr,denr,num,den)
```

4.4.2. Conexiunea paralel

Diagrama bloc se obține și pentru legarea în paralel folosind funcția **parallel**, descrisă în figura 4.4.5.

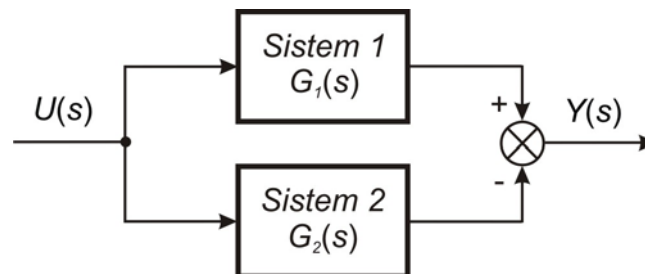

Fig. 4.4.5 Funcția paralel

$$G(s) = \frac{Y(s)}{U(s)} = \frac{num}{den} \quad G_1(s) = \frac{num1}{den1} \quad G_2(s) = \frac{num2}{den2}$$

```
[num,den]=parallel(num1,den1,num2,den2)
```

4.4.3. Conexiunea cu reacție

Introducerea unui semnal de reacție va genera un sistem în buclă închisă (cu reacție) unitară, așa cum se vede în figura 4.4.6. Semnalul $E(s)$ este semnalul de eroare, iar $R(s)$ este semnalul de referință (de intrare). În acest sistem de control, regulatorul este pe calea directă și funcția de transfer a sistemului închis este:

$$G_0(s) = \frac{G_R(s)G(s)}{1 \pm G_R(s)G(s)}.$$

Există două funcții care pot utiliza procesul de reducere a

diagramei bloc pentru calculul funcției de transfer a sistemului închis monobucă și multibucă și anume funcțiile **cloop** și **feedback**.

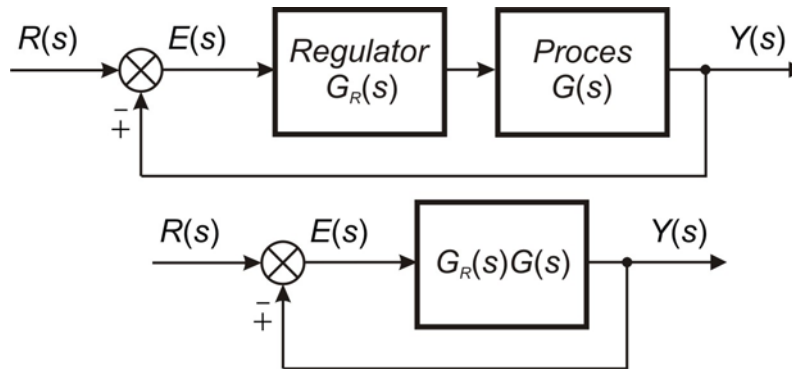

Fig. 4.4.6 Sistem de control cu reacție unitară, funcția cloop

$$G_0(s) = \frac{Y(s)}{R(s)} = \frac{num}{den} \quad G_R(s)G(s) = \frac{num1}{den1} \quad \begin{array}{l} +1 - \text{reacție pozitivă} \\ -1 - \text{reacție negativă} \end{array}$$

$$[num, den] = \text{cloop}(num1, den1, sign)$$

Funcția **cloop** calculează funcția de transfer a sistemului închis în care apare și configurația sistemului cu reacție unitară. Funcția **feedback** este arătată în figura 4.4.7 în care apare și configurația sistemului care include partea de reacție $G_2(s)$.

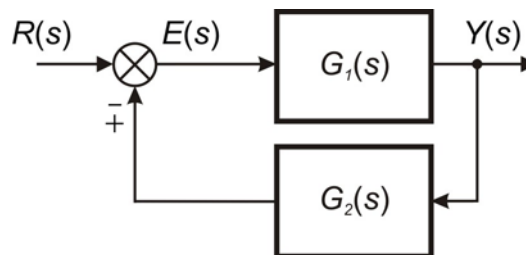

Fig. 4.4.7 Sistem de control cu reacție, funcția feedback

$$G_0(s) = \frac{Y(s)}{R(s)} = \frac{num}{den} \quad G_1(s) = \frac{num1}{den1}, \quad G_2(s) = \frac{num}{den2} \quad \begin{array}{l} +1 - \text{reacție pozitivă} \\ -1 - \text{reacție negativă} \end{array}$$

$$[num, den] = \text{feedback}(num1, den1, num2, den2, sign)$$

Pentru ambele funcții, **cloop** și **feedback**, dacă semnul intrării „sign” este omis, atunci reacția negativă este presupusă că există. În exemplul 4.4 este prezentat modul de utilizare al funcției **cloop**, iar în exemplul 4.5, este arătat modul de utilizare al funcției **feedback**.

Exemplul 4.4 Funcția cloop

Fie procesul $G(s)$ și regulatorul $G_R(s)$ din exemplul 4.3 (figura 4.4.8). Se aplică funcția **cloop** utilizând în primul rând funcția **series** pentru calculul lui $G(s)G_R(s)$, urmată de funcția **cloop** pentru bucla închisă.

Funcția de transfer a sistemului închis este:

$$G_0(s) = \frac{G_R(s)G(s)}{1 + G_R(s)G(s)} = \frac{num}{den} = \frac{s+1}{500s^3 + 1000s^2 + s + 1}$$

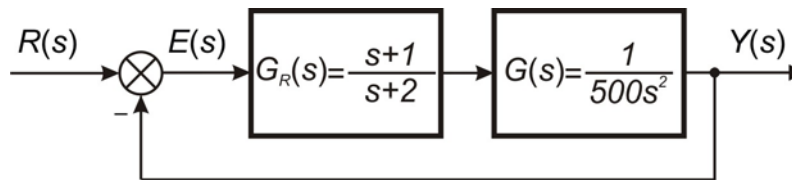

Fig. 4.4.8 Aplicație a funcției cloop

```

numr=[1 1]; denr=[1 2];
num=[0 0 1]; den=[500 0 0];
[nums,dens]=series(numr,denr,num,den);
[num,den]=cloop(nums,dens,-1)

```

Exemplul 4.5 Funcția feedback

Fie încă odată procesul $G(s)$ și regulatorul $G_R(s)$ din exemplul 4.3. Se calculează funcția de transfer a sistemului închis cu regulatorul pe calea de reacție, utilizând funcția **feedback** (figura 4.4.9). Funcția de transfer a sistemului închis este:

$$G_0(s) = \frac{G(s)}{1 + G_R(s)G(s)} = \frac{\text{num}}{\text{den}} = \frac{s+2}{500s^3 + 1000s^2 + s + 1}$$

Secvența de comandă:

```

numr=[1 1]; denr=[1 2];
num=[0 0 1]; den=[500 0 0];
[numf,denf]=feedback(numr,denr,num,den,-1)

```

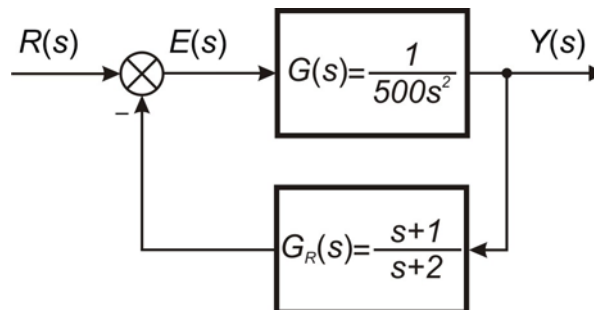

Fig. 4.4.9 Aplicație a funcției feedback

Funcțiile Matlab **series**, **cloop** și **feedback** pot fi utilizate și pentru diagramele multibucă.

4.5. Exerciții propuse

Exercițiul 4.5.1

Să se reprezinte răspunsul neforțat al sistemului mecanic ($t=[0:0.001:7]$, iar relația matematică este prezentată în relația 1.2), pentru:

- Cazul supraamortizat: $y(0) = 0,15m$, $\omega_n = \sqrt{2} \frac{\text{rad}}{s}$; $\zeta_1 = \frac{3}{2\sqrt{2}}$.
- Cazul subamortizat: $y(0) = 0,15m$; $\omega_n = \sqrt{2} \frac{\text{rad}}{s}$; $\zeta_2 = \frac{1}{2\sqrt{2}}$.

Exercițiul 4.5.2

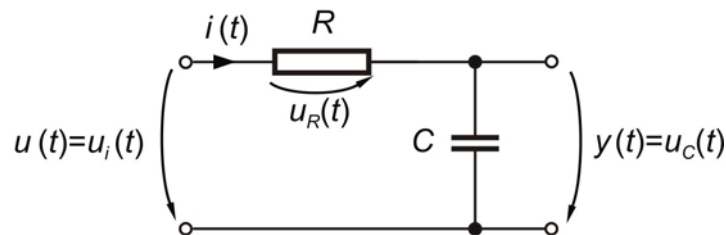
Considerând funcțiile de transfer:

$$G(s) = \frac{6s^2 + 1}{s^3 + 3s^2 + 3s + 1} \quad \text{și} \quad H(s) = \frac{(s+1)(s+2)}{(s+2i)(s-2i)(s+3)},$$

să se calculeze și reprezinte polii și zerourile funcțiilor de transfer $G(s)$ și $H(s)$, precum și rezultatul împărțirii lui $G(s)$ la $H(s)$ (numărul de poli este mai mare sau cel mult egal cu numărul de zerouri).

Exercițiul 4.5.3

Să se deseneze diagrama bloc și să se determine funcția de transfer pentru circuitul RC (rezistor și condensator) cu schema prezentată în figură:

unde: $u_i(t)$ reprezintă mărimea de intrare a sistemului, iar $u_C(t)$ mărimea de ieșire. Condițiile inițiale sunt nule.

Exercițiul 4.5.4

Să se realizeze programul pentru reducerea multibucă. Rezultatul obținut cu programul scris în Matlab este:

$$G_0(s) = \frac{\text{num}}{\text{den}} = \frac{s^5 + 4s^4 + 6s^3 + 6s^2 + 5s + 2}{12s^6 + 205s^5 + 1066s^4 + 2517s^3 + 3128s^2 + 2196s + 712}$$

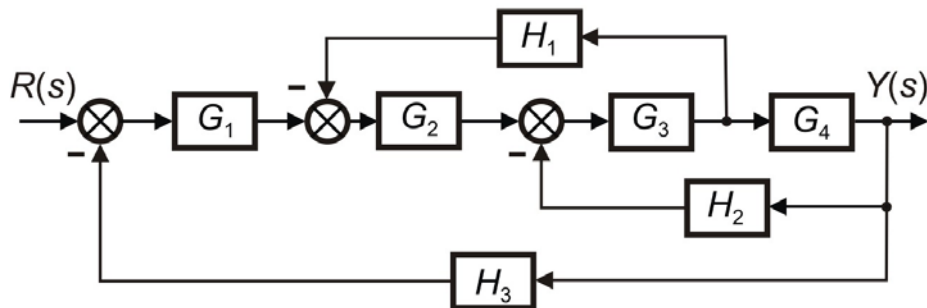
Sistemul multibucă este dat în figura de mai jos și se dorește calcularea funcției de transfer echivalentă: $G(s) = \frac{Y(s)}{R(s)}$. În cadrul sistemului dat, există următoarele funcții de transfer:

$$\begin{aligned} G_1(s) &= \frac{1}{s+10}; \quad G_2(s) = \frac{1}{s+1}; \\ G_3(s) &= \frac{s^2+1}{s^2+4s+4}; \quad G_4(s) = \frac{s+1}{s+6}; \\ H_1(s) &= 2; \quad H_2(s) = \frac{s+1}{s+2} \quad \text{și} \quad H_3(s) = 1. \end{aligned}$$

Pentru rezolvarea acestui exemplu trebuie parcurse următoarele etape:

- Etapa 1: Introducerea funcțiilor de transfer ale blocurilor componente în Matlab.
- Etapa 2: Se deplasează blocul $G_4(s)$ în interiorul buclei cu $H_1(s)$ pe reacție.
- Etapa 3: Se elimină bucla $G_3(s)G_4(s)H_2(s)$.

- Etapa 4: Se elimină bucla cu $H_1(s)/G_4(s)$ pe reacție.
- Etapa 5: Se elimină bucla rămasă și se calculează $G(s)$.

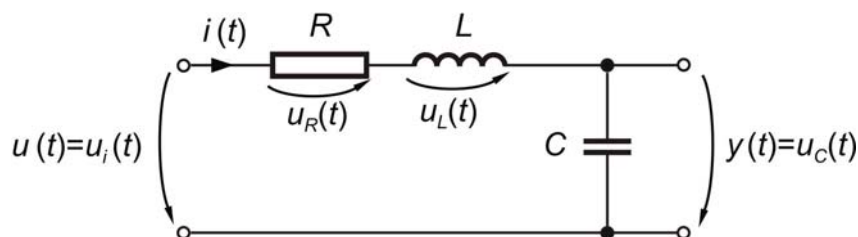
Sistem cu mai multe bucle de reacție.

Dacă se calculează polii și zerourile lui $G(s)$, se constată că se poate da factor comun $(s+1)$ la numărător și la numitor, deci funcția de transfer se simplifică. Această simplificare se poate face cu ajutorul funcției **minreal**:

```
[num1, den1]=minreal(num, den) .
```

Exercițiul 4.5.5

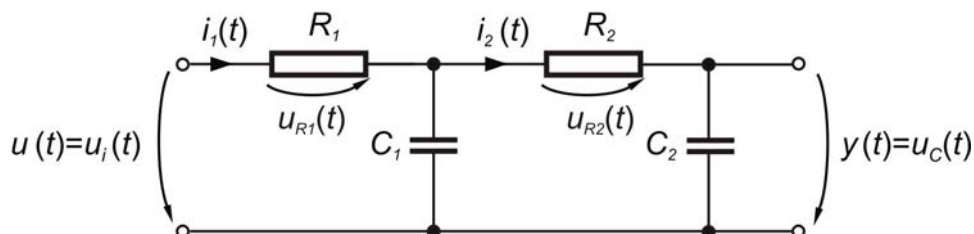
Să se deseneze diagrama bloc și să se determine funcția de transfer pentru circuitul RLC cu schema prezentată în figură:

unde $u_i(t)$ reprezintă mărimea de intrare a sistemului, iar $u_c(t)$ mărimea de ieșire; condițiile inițiale sunt nule.

Exercițiul 4.5.6

Să se deseneze diagrama bloc și să se determine funcția de transfer pentru circuitul cu schema prezentată în figură:

unde $u_i(t)$ reprezintă mărimea de intrare a sistemului, iar $u_c(t)$ mărimea de ieșire; condițiile inițiale sunt nule.